בראקנדאן

אובנס טומניאן

(בראקנדאן - חג עממי בארמניה, מקביל לפורים בארץ. חג של מתחפשים, שמחים וצוחקים)

חיו פעם איש ואישה, אנשים לא חכמים ביותר. הם גם לא חיו בהסכמה ובשלום. הבעל קרא 'טיפשה' לאישתו והיא קראה לו 'בור', ולא הפסיקו לריב.
יום אחד הבעל קנה בשוק כמה פודים של שמן ואורז, שכר סבל, וזה הביא את הסחורה אליהם הביתה.
האישה מיד התחילה לנזוף בבעלה "לא מספיק שכולם אומרים שאתה טיפש, ואתה עוד ממשיך בשטויות. לשם מה לנו כל כך הרבה אורז ושמן? האם אתה מתכונן להקים מצבה לאביך או להכין חתונה לבן שאין לנו?"
"באיזו מצבות ואיזו חתונות את מדברת אישה! תירגעי. קניתי זאת לבראקנדאן."
האישה נרגעה ושמה את סחורה במזווה. עובר זמן, האישה ממתינה וממתינה ועדיין בראקנדאן לא מגיע. ויום אחד היא יושבת לפני הבית ורואה עובר אורח כלשהו ברחוב, הולך ומסתכל על הבתים.
היא הביטה עליו וקראה לו:
"ידידי, עצור רגע."
עובר האורח נעצר.
"אמור-נא ידידי, אתה לא בראקנדאן במקרה?"
עובר האורח הבין שלאישה חסר כנראה למוד בראשה וחשב "אגיד שזה אני. נראה מה יקרה."
"נכון בעלת בית" אומר "אני הוא בראקנדאן. ולמה את שואלת?"

"רציתי להגיד לך שמספיק לנו לשמור את השמן והאורז שלך. שמרנו כבר די זמן.. האם אינך מתבייש או מה? למה לא לקחת זאת עדיין?"
"אוי, בעלת בית, אל תכעסי. באתי לקחת את הסחורה שלי. בדיוק חיפשתי את הבית שלכם ולא ידעתי בדיוק איפה הוא.."
"אז בוא וקח!"
עובר האורח ניכנס למזווה, לקח את הסחורה, שם על גבו וכשיצא לדרך הפנה מיד את גבו לבית ופניו לכפר שלו והלך מהר!
הבעל חזר הביתה והאישה מספרת: "כן, הגיע היום בראקנדאן שלך. נתתי לו בסוף את הסחורה!"
"איזה בראקנדאן, איזו סחורה?"
"נו, את השמן, את האורז שהבאת.. ראיתי אותו איך הלך ברחוב ומחפש את הבית שלנו. קראתי לו, נזפתי בו ואמרתי לו לקחת את האורז והשמן."
"וי! יחרב ביתך אישה טיפשה! ובאיזה כיוון הוא הלך?"
"הנה, לשם.."
הבעל קפץ על הסוס ודהר כדי להשיג את בראקנדאן.
ובינתיים מי שקרא לעצמו בראקנדאן הולך בדרך ומסתכל מדי פעם אחורה. ראה שרוכב דוהר אחריו ומיד הבין שזה הבעל של האישה המרומה.
הרוכב הגיע אליו ואמר "יום טוב לך, ידידי!"
"שיהיה טוב גם לך!"
"אולי לפני כמה רגעים עבר לידך איזה איש?"
"עבר."
"סחב דבר מה על גבו?"
"אכן, נשא משהו."
"אא.. אותו אני מחפש! כבר מזמן עבר?"

"עבר כבר די הרבה זמן"
"ובדהירה אוכל להשיג אותו?"
"איך תוכל להשיג אותו? בזמן שהסוס שלך ארבע רגליים יזיז, אחת.., שתיים... שלוש... ארבע.. האיש שם בשתי רגליו יתקדם חד-שתיים, חד-שתיים! יברח לך ולא תראה אותו!.."
"אז מה לעשות?"
"רק דבר אחד תוכל לעשות. רד מהסוס, אני אשמור עליו, ובעצמך רוץ אחריו. אולי תצליח להשיג אותו."
הבעל הטיפש ירד מהסוס, השאיר אותו אצל עובר האורח, ובעצמו התחיל לרוץ אחרי הגנב.
ובראקנדאן חיכה עד שהבעל יעלם מעיניו, שם את הסחורה על הסוס, עלה גם הוא עליו ויצא בדרכים צדדיות, כשהוא מצליף בסוסו.
הבעל הטיפש רץ בדרך, רץ והבין שלא ישיג את הגנב. עצר והלך חזרה. אז ראה שגם את הסוס הפסיד.
חזר הביתה ושם שוב חזרה המריבה.

הבעל נוזף באישתו בגלל האורז והשמן, והיא בו, בגלל הסוס.
וכך נמשכים אצלם החיים. האיש מכנה את אישתו טיפשה והיא אותו בור, ובראקנדאן שומע ורק צוחק.